

19 november 2020 – Het is weer crisis in de EU, en dan lees je in de kranten de gekste dingen. Zo weet de editorialist van De Standaard vandaag dat de Europese eenheid tot stand is gekomen om te voorkomen dat antidemocratische en vrijheidsbeknottende regimes nog voet aan de grond zouden krijgen op het continent. Wij hebben altijd geleerd dat het was om een nieuwe oorlog te voorkomen, wat we ook niet echt geloofden. Maar iedere crisis heeft blijkbaar zijn eigen verhaal nodig. Desnoods moet de EU haar geografische eenheid maar op het spel zetten, aldus nog Ruben Mooijman.

Polen en Hongarije desnoods uit de EU zetten? En als morgen Donald Tusk de verkiezingen in Polen wint Polen weer toelaten? En als Marine Le Pen de volgende presidentsverkiezingen wint Frankrijk maar aan de deur zetten? Even serieus blijven Ruben!

Andere proefballonnetjes klinken wat ernstiger: een intergouvernamenteel herstelfonds zonder Hongarije en Polen opzetten, dus buiten het institutioneel raamwerk van de EU; of de mogelijkheid van de ‘beperkte samenwerking’ inzetten die in de Europese Verdragen voorzien is wanneer een aantal lidstaten op een terrein verdere samenwerking willen dan andere. Maar uiteindelijk is het allemaal maar bedoeld om Polen en Hongarije onder druk te zetten.

De kwestie van de rechtsstaat is natuurlijk belangrijk: de legitimiteit van de EU staat op het spel, maar ook het goed werken van de gemeenschappelijke markt. Die markt werkt niet als lidstaten met niet-marktconforme middelen, zoals corruptie, eigen bedrijven bevoordelen in de harde concurrentie die de basis vormt van de EU.

Uit allerlei opinies komt inmiddels een aparte visie naar voor over de mensen in Polen of Hongarije. Zo lees je om de haverklap, laatst nog van Geert Mak in de VPRO-gids, dat het volstaat de Europese subsidiekraan dicht te draaien zodat Orbán zijn kiezers niet meer kan omkopen. Hebben die kiezers dan geen opvattingen die verder reiken dan hun portemonnee? Zo is de waard, zo vertrouwt hij zijn gasten.

Misschien is het verschil tussen Polen en, bijvoorbeeld, Nederland niet meer dan dat rechtse nationalist in Polen momenteel een meerderheid hebben, en in Nederland vooralsnog niet? Eerder dan te vertrouwen op de Brusselse stok en wortel om de Poolse of Hongaarse kiezers weer in het gareel te krijgen lijkt het aangewezen wat meer vertrouwen te geven aan de mensen daar, en de grensoverschrijdende samenwerking tussen progressieve democraten te versterken. (fs)

Hits: 191

Dit delen:

[Facebook](#)

[Twitter](#)